

یادداشت

اینترنت؛ حق برابر

نه امتیازی برای «خاص»‌ها

پرسناونیدی‌فر

وکیل پایه‌یک دادگستری

در شرایط کنونی، اینترنت به یکی از ارکان اصلی زندگی اجتماعی، اقتصادی و خانوادگی شهروندان تبدیل شده‌است. گستره وایسکی جامعه به اینترنت به حدی است که هرگونه محدودسازی گسترده یا قطع مکرر آن، آثار مستقیم و قابل اندازه‌گیری بر حقوق اساسی مردم دارد.
این آثار تنها متوجه فعالان بزرگ اقتصادی نیست، بلکه زندگی روزمره میلیون‌ها شهروند عادی را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد؛ از صاحبان فروشگاه‌های اینترنتی گرفته تا خانواده‌هایی که برای ارتباط با فرزندان خود در خارج از کشور به تماس تصویری وابسته‌اند و حتی کاربرانسی که صرفا برای وب‌گردی، آموزش یا اطلاع‌رسانی از اینترنت استفاده می‌کنند.
در کنار این موارد، باید توجه داشت که امروز بخش درخور توجهی از رسانه‌ها، روزنامه‌ها و نشریات کشور به صورت آنلاین منتشر می‌شوند. این تحول، دسترسی به اینترنت را مستقیما به حق دسترسی آزادانه مردم به اطلاعات پیوند می‌دهد، حتی که در اصل ۲۴ قانون اساسی و همچنین ماده ۱۹ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی به رسمیت شناخته شده است. بنابراین محدودسازی گسترده اینترنت نه‌تنها بر اقتصاد و ارتباطات خانوادگی اثر می‌گذارد، بلکه می‌تواند مانع بهره‌مندی مردم از حق بنیادین دسترسی به اخبار، تحلیل‌ها و اطلاعات عمومی بشود.
از منظر حقوق اساسی، اصل ۳ قانون اساسی دولت را مکلف می‌کند امکانات لازم برای مشارکت اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی مردم را فراهم کرده و تبعیضات ناروا را برطرف کند. هنگامی که اینترنت -به‌عنوان زیرساخت اصلی تجارت الکترونیک، آموزش مجازی، خدمات بانکی، حمل‌ونقل هوشمند، رسانه‌های آنلاین و ارتباطات خانوادگی- به‌طور گسترده محدود می‌شود، این تکلیف اساسی دولت با چالش مواجه می‌شود.
اصول ۱۹ و ۲۰ قانون اساسی نیز بربرابری حقوقی آحاد ملت و برخورداری از حقوق اقتصادی و اجتماعی بدون تبعیض تأکید دارند. در شرایطی که محدودیت‌های اینترنتی موجب می‌شود تنها بخشی از جامعه که توان مالی بیشتری دارند، به سمت فناوری‌های جایگزین مانند اینترنت ماهواره‌ای حرکت کنند، عملا دسترسی به اینترنت از یک «حق عمومی» به یک «امتیاز طبقاتی» تبدیل می‌شود؛ امری که با اصول برابری و عدالت در تعارض است.
از منظر حقوق اقتصادی، اصل ۱۷ قانون اساسی حق اشتغال و انتخاب آزادانه شغل را تضمین کرده است. امروز هزاران کسب‌وکار اینترنتی‌محور- از فروشگاه‌های آنلاین تا تولیدکنندگان محتوا، مترجمان، برنامه‌نویسان، رانندگان تاکسی اینترنتی و مشاغل خانگی- به اینترنت وابسته‌اند. قطع یا محدودسازی گسترده اینترنت، عملا این گروه را از ابزار کار و منبع درآمد محروم می‌کند و این امر می‌تواند مصداق نقض حق اشتغال باشد.
در حوزه حقوق خانواده، اصل ۱۰ قانون اساسی بر اهمیت نهاد خانواده تأکید دارد. برای بسیاری از خانواده‌ها، به‌ویژه کسانی که فرزندان یا بستگان شان خارج از کشور زندگی می‌کنند، تماس تصویری و پیام‌رسان‌های اینترنتی تنها راه ارتباطی مؤثر است. محدودیت‌های گسترده اینترنت، این ارتباط را مختل می‌کند و می‌تواند آثار عاطفی واجتماعی در درخور توجهی داشته باشد.
از منظر فقهی نیز قواعدی مانند قاعده لاضرر و قاعده نفی حرج بر لزوم جلوگیری از ایجاد ضرر و مشقت غیرمتعارف برای مردم تأکید دارند. در شرایطی که باعث عده‌ای از فعالیت‌های اینترنتی، آموزشی، رسانه‌ای و خدماتی به اینترنت وابسته است، محدودسازی گسترده آن می‌تواند موجب ضررهای جدی و مشقت‌های گسترده بشود.
همچنین اصل عدالت در فقه اسلامی اقتضا می‌کند که امکانات عمومی به صورت برابر- و بدون تبعیض در اختیار مردم قرار گیرد و تبدیل اینترنت به کلانلی لوکس با این اصل ناسازگار است.
از منظر حکمرانی ارتباطات، محدودسازی گسترده اینترنت موجب تغییر رفتار کاربران شده است. بسیاری از شهروندان می‌توان مالی بیشتری دارند، به سمت تهیه تجهیزات اینترنت مانند ماهواره‌ای ماهواره‌ای Starlink حرکت کرده‌اند. این تغییر رفتار، نشانه‌ای از کاهش اعتماد به پایداری زیرساخت داخلی است و در بلندمدت می‌تواند پیامدهایی مانند افزایش وابستگی به فناوری‌های خارج از قلمرو حقوقی کشور را به دنبال داشته باشد.
تجربه جهانی نشان می‌دهد که امنیت ارتباطات با پایداری، شفافیت و مدیریت هوشمند تأمین می‌شود، نه با قطع و محدودسازی گسترده. هرچه فناوری‌های غیرمتمرکز و ماهواره‌ای فراگیرتر شوند، امکان اعمال مدیریت متمرکز نیز کاهش می‌یابد؛ بنابراین تداوم محدودیت‌ها نه‌تنها کارآمد نیست، بلکه در آینده می‌تواند به کاهش کنترل مؤثر و افزایش ریسک‌های امنیتی منجر شود.
در نهایت، اینترنت امروز بخشی از حقوق ارتباطی، اقتصادی، رسانه‌ای و اجتماعی مردم است. هر سیاستی که این واقعیت را نادیده بگیرد، نخواست‌ه به اقتصاد، خانواده، رسانه و اعتماد عمومی آسیب می‌زند.

از جامعه

احیای مشاغل آسیب‌دیده مددجویان در جنگ

ایستادز رئیس مرکز توسعه کارآفرینی، اشتغال و توانمندسازی سازمان بهزیستی کشور از تدوین بسته پیشنهادی جامع برای حمایت‌های مالی، بیمه‌ای و توسعه اشتغال‌های نوین ازجمله انرژی خورشیدی خبر داد.
آرزو ذکایی‌فر با اشاره به آسیب‌دیدگی گسترده کسب‌وکارهای مددجویان بهزیستی در جریان جنگ تحمیلی اخیر، افزود: «بر اساس آرزوایی‌های انجام‌شده، دو هزار و ۹۷۵ شغل دچار آسیب شده که از این تعداد، ۶۳۵ شغل بیش از ۵۰ درصد و دو هزار و ۳۴۰ شغل کمتر از ۵۰ درصد خسارت دیده‌اند». او افزود: «برای جبران این خسارات، تأمین ۵۴۰ میلیارد تومان اعتبار ضروری است تا بتوان زمینہ بازگشت این مشاغل به چرخه تولید و اشتغال را فراهم کرد».
ذکایی‌فر با اشاره به اقدامات پیش‌بینی‌شده در این حوزه گفت: «جرای قرارداد ۱۲۹ میلیارد تومانی با بانک قرض‌الحسنه مهر ایران برای تزریق نقدینگی به طرح‌های آسیب‌دیده، یکی از مهم‌ترین برنامه‌های حمایتی در دستور کار است. همچنین تدوین سازوکار فعالیت تسهیلگران شغلی در شرایط بحران، با هدف هدایت مؤثر کسب‌وکارها در حال انجام است». او ادامه داد: «اختصاص ۴۰ میلیارد تومان منابع بلاعوض برای سرمایه‌کار و همچنین اختصاص حمایت بیمه‌های خویش‌فرمایی و کارفرمایی نیازمندان و افراد دارای معلولیت و یارانه دستمزد افراد دارای معلولیت برای ۵۳ هزار نفر از مددجویان، از دیگر اقدامات حمایتی است که می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در تثبیت اشتغال ایفا کند».
ذکایی‌فر در ادامه به نیازهای نشان برای توسعه اشتغال پایدار اشاره کرد و ادامه داد: «با توجه به افزایش قیمت ارز و لزوم ایجاد درآمد پایدار برای افراد دارای معلولیت شدید، اختصاص منابع ویژه برای ایجاد ساختگاه‌های میان‌مقیاس خورشیدی برای مددجویان مورد نیاز است. در همین راستا، صدور دستور ویژه به استانداران برای اولویت‌دهی به سازمان بهزیستی در واگذاری زمین‌های دولتی مناسب جهت احداث نیروگاه‌های خورشیدی، از جمله مطالبات جدی ماست». او با تأکید بر رفع موانع موجود در مسیر اشتغال مددجویان گفت: «صدور دستور ویژه برای رفع محدودیت پرداخت مجدد تسهیلات اشتغال در حوزه خوداشتغالی، یکی از اقدامات ضروری برای احیای کسب‌وکارهای آسیب‌دیده است و همچنین افزایش زمان بازپرداخت تسهیلات یکی از موضوعات ضروری و مهم است که باید مورد توجه قرار گیرد».

مریم لطفی؛ بیش از ۵۰ روز است که اینترنت در بخش‌های مختلف کشور با قطعی گسترده‌ای مواجه است؛ وضعیتی که در دل یک دوره پرترش و هم‌زمان با شرایط جنگی اخیر، به شکل مستقیم بر تمام اقشار ازجمله یکی از آسیب‌پذیرترین گروه‌های اقتصادی یعنی زنان سرپرست خانوار اثر گذاشته است. این گروه از زنان که بخش مهمی از معیشت خود را نه در بازارهای سنتی، بلکه در بستر اقتصاد دیجیتال و شبکه‌های اجتماعی بنا کرده بودند، حالا با توقف ناگهانی جریان ارتباطی، عملا با توقف کسب‌وکارهای خود روبه‌رو شده‌اند. این در حالی است که چند ماه پیش، در ۹ آذر سال گذشته، معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده بر ضرورت نقش آفرینی جدی زنان در اقتصاد دیجیتال تأکید کرده بود. او در همایش ملی «فرصت‌های سرمایه‌گذاری حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات» گفته بود اقتصاد دیجیتال دیگر یک مفهوم انتزاعی نیست، بلکه «یک ضرورت واقعی برای توسعه کشور» است. او همچنین بر لزوم توجه سیاست‌گذاران و قبال ا تکلیی باقی مانده که بتواند بر مبنای آن آینده خود را پیش‌بینی کند؛ وضعیتی که به خدمات تأکید کرده و رانده‌انداری صندوق‌های سرمایه‌گذاری ویژه زنان را برای تقویت حضور آنها در اقتصاد دیجیتال ضروری دانسته بود.
داده‌های رسمی نشان می‌دهد که بیش از این بحران، مسیر حضور زنان در اقتصاد آنلاین تاحدودی رو به رشد بوده است. براساس گزارش مرکز توسعه تجارت الکترونیکی که در آبان سال گذشته منتشر شد، تا پایان سال ۱۴۰۳ سهم زنان از صاحبان واحدهای دارای ای‌نماد فعال به ۲۲ درصد رسیده؛ درحالی‌که این رقم در سال ۱۴۰۲ حدود ۱۹ درصد بوده است.

بحران بازسازی شبکه فروش

تجربه مجموعه‌هایی مانند «روستاتیش» نشان می‌دهد که اثر اختلال‌های اخیر اینترنت صرفا یک مسئله فنی با مقطعی نیست، بلکه به‌طور مستقیم بر ساختار معیشتی و چرخه تولید و فروش این گروه‌ها اثر گذاشته است. مینا کامران، هم‌بنیان‌گذار استارت‌آپ «روستاتیش»، در حوزه توانمندسازی و توسعه کسب‌وکارهای روستایی و ایجاد بستر فروش برای محصولات محلی فعالیت می‌کند. او در گفت‌وگو با «شرق» با اشاره به تجربه چندساله این مجموعه در کار با تولیدکنندگان این عرصه و حتی مصرف‌کنندگان نهایی قطع یا محدودسازی اینترنت در سال‌های اخیر، به یک الگوی فرسایشی برای این کسب‌وکارها تبدیل شده است. او معتقد است در هر مرحله از اختلال، فعالان این حوزه ناچار شده‌اند از نقطه صفر و با هزینه‌های مضاعف، مسیر ارتباط با بازار را از نو بازسازی کنند؛ مسیری که به گفته او، به دلیل نبود زیرساخت پایدار، عملا فرسودگی مداوم را به همراه داشته است. به گفته او، تجربه فعلی نیز از این قاعده مستثنا نیست. هرچند در روزهای اخیر بخشی از محدودیت‌ها در برخی شبکه‌ها تا حدی کاهش یافته، اما مسئله اصلی همچنان پابرجاست؛ زیرا بخش بزرگی از این تولیدکنندگان خرد که زنان هستند، اساسا امکان بازگشت سریع به بازار را ندارند. «بسیاری از این کسب‌وکارها بیش‌تر از طریق شبکه‌هایی مانند اینستاگرام فعالیت می‌کردند و اکنون در مواجهه با محدودیت‌ها، ناچار به مهاجرت به پیام‌رسان‌ها و پلتفرم‌های داخلی شده‌اند؛ پلتفرم‌هایی که نه‌تنها برای شروع دوباره نیازمند زمان و هزینه تبلیغات هستند، بلکه در عمل نمی‌توانند جایگزین کامل بازار قبلی شوند». کامران با اشاره به تجربه برخی از گروه‌های محلی تحت پوشش روستاتیش می‌گوید: «حتی در مواردی که تبلیغات در بستریهای داخلی انجام شده، نتیجه به بازگشت مؤثر مشتری منجر نشده است». به بیان او، مسئله تنها انتقال کامل فروش نیست، بلکه از دست‌رفتن «سرمایه ارتباطی» است: «سرمایه‌ای که طی سال‌ها شکل گرفته و در مدت کوتاه، بدون امکان بازیابی، از بین رفته است». او تأکید می‌کند: «برای بسیاری از این زنان، بازسازی چنین شبکه‌ای ممکن است ماه‌ها یا حتی سال‌ها زمان نیاز داشته باشد، در حالی که آنها اساسا نتوان توقف طولانی‌مدت فعالیت اقتصادی را ندارند». هم‌بنیان‌گذار روستاتیش در ادامه به ماهیت این کسب‌وکارها نیز اشاره می‌کند و توضیح می‌دهد که اغلب این زنان، تولیدکنندگان خرد یا کارگاه‌های خانگی هستند که فعالیتشان به‌صورت مستقیم با معیشت اصلی خانواده‌گره نخورده، اما نقش مکمل برای اقتصاد خانوار دارد. او گفته او، همین درآمدهای مکمل در بسیاری از مناطق روستایی و حتی میان عشایر، به مرور زمان به سطحی از اهمیت رسیده بود که در برخی موارد، بخش قابل توجهی از هزینه‌های زندگی را پوشش می‌داد؛ اما اکنون با اختلال در دسترسی به بازار، این نقش نیز تضعیف شده و در مواردی از بین رفته است. کامران در بخش دیگری از گفت‌وگو تأکید می‌کند که مسئله اصلی، فقدان حمایت ساختاری از این گروه است. به گفته او، اگرچه نهادهایی مانند انجمن‌های مرتبط با کسب‌وکارهای خانگی وجود دارند، اما در عمل بسیاری از این تولیدکنندگان خرد، بدون پشتوانه نهادی مشخص فعالیت می‌کنند و در مواجهه با بحران‌هایی مانند قطع اینترنت، صدای مؤثری برای پیگیری مشکلات خود ندارند. او معتقد است در صورت تداوم این وضعیت، بیشترین آسیب متوجه گروه‌هایی خواهد بود که کمترین دسترسی به منابع، ابزارهای جایگزین و امکان تطبیق سریع با شرایط جدید را دارند. کامران با اشاره به تجربه چندساله فعالیت روستاتیش می‌گوید: «این کسب‌وکارها اگرچه به‌تدریج توانسته بودند به سطحی از پایداری و استقلال نسبی برسند، اما استمرار اختلال در زیرساخت ارتباطی، این مسیر را تا تهدید جدی مواجه کرده است». به گفته او، مسئله تنها از دست رفتن فروش نیست، بلکه از بین رفتن تدریجی امکان حضور پایدار در بازار و تضعیف موفقیت اقتصادی زنانی است که با حداقل منابع، تلاش کرده‌اند سهمی در اقتصاد دیجیتال و محلی داشته باشند.

سقوط درآمد

بدیهی است در بی محدودیت‌های گسترده اینترنت، بیشترین فشار متوجه کسب‌وکارهای اینترنت‌محور شده است؛ به‌گونه‌ای که براساس برآورد کارشناسان، بخشی از تبعات این وضعیت در کوتاه‌مدت و به‌صورت اختلال در فعالیت‌های روزمره بروز پیدا کرده، اما پیامدهای عمیق‌تر آن در کاهش درآمد و از دست رفتن بازار شرکت‌های فعال در اقتصاد دیجیتال نمایان شده است. گزارش‌ها حاکی از افت حداقل ۵۰درصدی درآمد برخی از این کسب‌وکارهاست. در همین راستا و با اذعان مسئولان به ابعاد خسارت‌ها، بسته‌ای حمایتی به ارزش دو هزار میلیارد تومان برای حمایت از فعالان این حوزه در نظر گرفته شده که هدف آن تداوم فعالیت، حفظ اشتغال و تقویت ظرفیت توسعه‌ای شرکت‌های دانش‌بنیان و نوآور عنوان شده است. هم‌زمان، افشین کلاهی، رئیس کمیسیون دانش‌بنیان اتاق ایران، برآورد کرده که خسارت مستقیم ناشی از قطعی اینترنت روزانه بین ۳۰ تا ۴۰ میلیون دلار است و با احتساب پیامدهای غیرمستقیم، این رقم می‌تواند تا حدود ۸۰ میلیون دلار در روز افزایش یابد.

فرسایش تدریجی

این روزها زنان و مردانی که هم‌زمان در چند جبهه اقتصادی تلاش می‌کنند تا موقعیت خود را حفظ کنند، بی‌شمارند. «ستاره»، زنی ۳۶ساله در تهران، چند سالی است از همسرش جدا شده. او در کنار اشتغال در یک شرکت، یک فروشگاه آنلاین لوازم‌التحریر را نیز راه‌اندازی کرده بود. او در گفت‌وگو با «شرق» از مسیری سخت می‌گوید که با تلاش تدریجی برای ساختن یک برند شخصی در فضای مجازی آغاز شد، اما در نهایت با تکرار اختلال‌ها و بحران‌های بی‌دریی، به مرحله فرسایش کامل رسید. او توضیح می‌دهد که راه‌اندازی این فروشگاه مجازی، حدود دو سال زمان برده و نزدیک به یک سال صرف کرد تا صفحه‌اش در شبکه‌های اجتماعی دیده شود. اعتماد مخاطب شکل بگیرد و فروش به‌تدریج به مرحله ثبات برسد. به گفته او، درست در زمانی که روند فروش در حال تثبیت بوده و صفحه به‌اصطلاح روی ریل افتاده بود، نخستین موج اختلال‌ها هم‌زمان با جنگ ۱۷روزه آغاز می‌شود: «هرچند این دوره نسبتا کوتاه بود، اما همان وقفه چندم هفته‌ای کافی بود تا بازبازدها به‌شدت کاهش پیدا کند و بخش مهمی از دستاوردهای پیشینم، ازجمله دیده‌شدن در الگوریتم‌های اینستاگرام، عملا از بین برود». او می‌گوید پس از آن، با صرف زمان و تلاش دوباره سعی کرده فعالیت را احیا کند، اما این روند با موج‌های بعدی ناآرامی و اختلال در اینترنت در دی‌ماه سال گذشته بار دیگر متوقف شد و صفحه با افت شدید مواجه شد. ستاره تأکید می‌کند که این چرخه تکرار‌شونده ساختن، دیده‌شدن و سپس سقوط، در نهایت باعث شده نه‌تنها فروش او به سطح قابل اتکا نرسد، بلکه سرمایه‌گذاری‌هایی که برای تبلیغات، تولید محتوا و توسعه صفحه انجام داده نیز عملا بی‌نتیجه بماند. به گفته او، آنچه از بین رفته صرفا فروش مقطعی نیست، بلکه مسیر رشدی است که با صرف زمان و هزینه

گزارش «شرق» درباره زنانی که در چرخه بازگشایی گزینشی اینترنت، از چرخه بازار جا مانده‌اند

زنان بی‌صدا در معیشت آنلاین

شکل گرفته و هر بار پیش از تثبیت، متوقف شده است. او در ادامه به وضعیت شغلی خود در خارج از این کسب‌وکار نیز اشاره می‌کند و می‌گوید هم‌زمان با تضعیف آنلاین‌شاپ، شرایط کاری‌اش نیز به‌شدت بی‌ثبات شده است. ستاره پیش‌تر در دو محل کار مشغول بوده که یکی از آنها را در ماه‌های پایانی سال گذشته از دست داده و در محل کار دوم نیز با تعدیل نیرو، توقف افزایش حقوق و حتی احتمال تعطیلی کامل مجموعه مواجه شده است. به گفته او، در این مدت تلاش کرده با وجود شرایط دشوار، حضور خود را در مجموعه حفظ کند تا موقعیت شغلی‌اش از دست نرود، اما اکنون حتی همان حداقل ثبات نیز در معرض تهدید قرار گرفته است. او با اشاره به فشارهای مالی ناشی از این وضعیت می‌گوید برنامه‌ریزی‌های مالی‌اش از جمله دریافت وام، خریدهای اقساطی و سرمایه‌گذاری برای توسعه کسب‌وکار همگی بر پایه درآمدهایی بوده که اکنون عملا از بین رفته‌اند. به گفته او، نه فروشگاه آنلاین دیگر توان تأمین هزینه‌های زندگی را دارد و نه دوباره به شبکه‌ها و قابل اتکلیی باقی مانده که بتواند بر مبنای آن آینده خود را پیش‌بینی کند؛ وضعیتی که به تعبیر او، به «رسیدن به نقطه صفر» در زندگی اقتصادی‌اش انجامیده است. ستاره همچنین از نگرانی عمیق نسبت به آینده سخن می‌گوید؛ نگرانی‌ای که او را حتی به فکر ورود به مشاغل غیرتخصصی انداخته است: «به فروشنده‌گی در یک لباس‌فروشی فکر می‌کنم». با این حال، به گفته او، رکود عمومی بازار باعث شده حتی چنین گزینه‌هایی نیز اطمینان‌بخش نباشند. او تأکید می‌کند با وجود سال‌ها تحصیل و بیش از ۱۰ تا ۱۵ سال سابقه کاری، اکنون در شرایطی قرار گرفته که نه پس‌انداز مؤثری دارد و نه چشم‌انداز روشنی برای بازگشت به ثبات اقتصادی. او افزایش مداوم هزینه‌های زندگی و از بین رفتن منابع درآمدی، باعث شده حتی اندک پس‌اندازی که برای توسعه کسب‌وکار آنلاین خود صرف خرید کالا کرده بود نیز عملا از بین برود.

بازگشایی‌گزینشی!

در روزهایی که دسترسی به اینترنت به‌صورت تدریجی و گروه‌بندی‌شده در حال بازگشت است، روندی شکل گرفته که در آن برخی اصناف، نهادهای دانشگاهی و پژوهشی با ارائه فهرست‌هایی، امکان اتصال دوباره به شبکه را پیدا می‌کنند. با این حال، در این میان، گروه بزرگی از فعالان اقتصادی که در قالب کسب‌وکارهای خرد و مستقل اینترنتی فعالیت می‌کنند که نه عضو صنف مشخصی هستند و نه به نهاد یا ساختار رسمی متصل‌اند، عملا از این چرخه بازگشایی جا مانده‌اند. این وضعیت، بار دیگر این پرسش اساسی را پیش می‌کشد که چگونه اینترنت، به‌عنوان زیرساخت اصلی کار و معیشت میلیون‌ها نفر، از یک حق همگانی به امتیازی محدود برای گروه‌های مشخص تقلیل یافته است.

بازسازی چندباره هویت شغلی

«مریم»، ن‌ جوانی که پس از چند سال خانه‌نشینی با راه‌اندازی کسب‌وکار کوچک خود در زمینه تولید عروسک‌های دست‌ساز توانسته بود دوباره به چرخه فعالیت اقتصادی برگردد، می‌گوید این کار برای او فقط یک منبع درآمد نبوده، بلکه نقطه شروعی برای بازسازی اعتمادبه‌نفس و احساس توانمندی در زندگی روزمره‌اش بوده است. به گفته او، سال‌ها فاصله‌گرفتن از فضای کار باعث شده بود احساس انفعال و وابستگی در زندگی‌اش پررنگ شود، اما شروع این کسب‌وکار خانگی به او این امکان را داده بود که دوباره کنترل فعالیت‌های اجتماعی پیدا کند و به‌تدریج جایگاه تازه‌ای برای خود بسازد. او توضیح می‌دهد که طی این مدت، شبکه مشتریانش از عمدتا از طریق فضای مجازی و ارتباط مستقیم با مخاطبان شکل داده بود و همین ارتباط تدریجی باعث شده بود احساس کند تلاش‌هایش دیده می‌شود و کارش معنا پیدا کرده است. اما با اختلال‌های اخیر در دسترسی به اینترنت، این مسیر به‌طور ناگهانی قطع شده است. مریم تأکید می‌کند که برای او و بسیاری از زنانی که از خانه فعالیت اقتصادی خود را آغاز کرده‌اند، این نوع کسب‌وکار صرفا یک فعالیت مالی نیست، بلکه بخشی از هویت فردی و اجتماعی آنها محسوب می‌شود. او می‌گوید زمانی که فروش متوقف می‌شود و ارتباط با مشتریان از بین می‌رود، تنها درآمد قطع نمی‌شود، بلکه حس دیده‌شدن، اثرگذاری و مفیدبودن نیز به‌تدریج کمرنگ می‌شود؛ احساسی که پیش‌تر با شروع این کار دوباره در زندگی‌اش شکل گرفته بود. به گفته او، این وضعیت باعث شده است نوعی تزلزل در اعتمادبه‌نفس بسیاری از زنان شاغل در کسب‌وکارهای خانگی ایجاد شود. زنانی که پس از سال‌ها تلاش توانسته بودند برای خود جایگاهی مستقل تعریف کنند. اکنون بار دیگر با تجربه عقب‌گرد و بازگشت به نقطه شروع مواجه شده‌اند.

خبرخوان

شیوع مالاریا در ایران

عضو فرهنگستان علوم پزشکی از گسترش ابتلا به بیماری مالاریا در برخی مناطق کشور خبر داد.
علی دل‌پیشه با اشاره به تلاش‌های موفقیت‌آمیز در کنترل بیماری مالاریا در کشور طی سنوات گذشته، بر چالش‌های پیش‌رو ازجمله همسایگی با کشورهای شرقی که مالاریا در آنها مهار نشده و همچنین تأثیرات پاندمی کرونا تأکید کرد. او گفت که این عوامل منجر به افزایش‌های مقطعی شیوع بیماری در برخی مناطق جنوب شرق کشور شده است. دل‌پیشه در ادامه توصیه‌هایی کلیدی برای مسافران معطوف آلوده به مالاریا ارائه داد و بر اهمیت اقدامات پیشگیرانه مانند مطالعه راه‌های انتقال، مصرف داروهای پیشگیری، استفاده از دورکننده‌های حشرات و پشه‌نند تأکید کرد.

درخواست تسهیلات برای خدمت‌رسان‌ها در بحران‌ها

ایسنا؛ رئیس‌کل سازمان نظام پرستاری با بیان اینکه گروه‌های مختلف جامعه پزشکی در دوران جنگ نشان دادند که نقش مهمی در حفظ امنیت و سلامت دارند، گفت: «در نامه سازمان نظام پرستاری از رئیس‌جمهور درخواست کرده‌ایم که حداکثر امتیاز فوق‌العاده خاص معادل ۲۵ هزار امتیاز، برای پرستاران، نیروهای بهداشت و درمان و تمام گروه‌های خدمت‌رسان لحاظ شود».
احمد نجفیان درباره اجرای فوق‌العاده خاص کارکنان گفت: «افزایش حقوق کارکنان دولت به‌طور عام و پرستاران به‌طور خاص به نحوی نیست که زحمات آنها جبران شود. سازمان نظام پرستاری نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهور نوشته و درخواست کرده‌ایم که فوق‌العاده خاص کارکنان اجرا بشود. حدود دو سال است که موضوع فوق‌العاده خاص کارکنان دولت مطرح شده و مجوز آن در برنامه هفتم توسعه آمده است».
رئیس‌کل سازمان نظام پرستاری از رئیس‌جمهور درخواست کرده‌ایم که حداکثر امتیاز فوق‌العاده خاص که ۲۵ هزار امتیاز می‌شود برای پرستاران، نیروهای بهداشت و درمان و تمام گروه‌های خدمت‌رسان لحاظ شود. سازمان نظام پرستاری بر این باور است که تمام گروه‌های خدمات‌رسان مانند آتش‌نشانی، جان‌برگسان هلال‌احمر و اورژانس مهم هستند.

آگهی قانون تعیین تکلیف اراضی وساختمانه‌های فاقد سند رسمی شهرستان الشتر-سری (۵۷۱) جمعی

نظر به دستور مواد ۱ و ۲ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی ،املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی شهرستان الشتر مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلا معارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل در دو نوبت آگهی می‌گردد. در صورتی که هرکس نسبت به صدور سند مالکیت بنام متقاضیان اعتراض داشته باشد می تواند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را کتبا به اداره ثبت اسناد واملاک محل تسلیم ویس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خودرا به مراجع محترم قضایی تقدیم و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل نماید. در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست .

تاریخ انتشار نوبت اول : (۱۴۰۵/۲/۶) نوبت دوم : (۱۴۰۵/۲/۲۱)

- تقاضای «برزرو رضاییان»فرزند «علی رضا» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۴۲۱۰،۱۱ مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۸۰» فرعی از «۱۸۹» اصلی واقع در بخش «بخش ۱۱ حوزه ثبت ملک الشتر (سلسله)» خروجی از مالکیت مالک اولیه «رضا رضاییان»
- تقاضای «ستار رضاییان» فرزند «برزرو» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۷۸۰۹،۸۱» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۳۷۹» فرعی از «۱۸۹» اصلی واقع در بخش «بخش ۱۱ حوزه ثبت ملک الشتر (سلسله)» خروجی از مالکیت مالک اولیه «رضا رضاییان»
- تقاضای «شرکت تعاونی کشاورزی ملک گوشتی علم اباد» فرزند «-» نسبت به «شش‌دانگ یک واحد پرورش مرغ گوشتی» بمساحت «۳۳۴۹،۴۴» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۲۸» فرعی از «۱۸۹» اصلی واقع در بخش «بخش ۱۱ حوزه ثبت ملک الشتر (سلسله)» خروجی از مالکیت مالک اولیه «برزرو رضاییان علم»
- تقاضای «محمد ولی یوسفوند» فرزند «مرداد علی» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۸۲۶۲،۴۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۵۸» فرعی از «۱۲۶/۲» اصلی واقع در بخش «بخش ۱۱ حوزه ثبت ملک الشتر (سلسله)» خروجی از مالکیت مالک اولیه «مرداد علی یوسفوند فرزند بدر علی»
- تقاضای «یوسف حاجی پور» فرزند «کمال» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۳۲۲۷،۹۴» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۷۵» فرعی از «۲۸/۱۰» اصلی واقع در بخش «بخش ۱۱ حوزه ثبت ملک الشتر (سلسله)» خروجی از مالکیت مالک اولیه «کمال حاجی پور ذوغالی»
- تقاضای «رحمن حاجی پور ذوغالی» فرزند «کمال» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۲۷۶۸،۰۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۷۴» فرعی از «۲۸/۱۰» اصلی واقع در بخش «بخش ۱۱ حوزه ثبت ملک الشتر (سلسله)» خروجی از مالکیت مالک اولیه «کمال حاجی پور ذوغالی»
- تقاضای «علی یار و مراد نورالهی» فرزند «سیف اله و صید آقا» نسبت به «شش‌دانگ مشاع از یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۶۴۳۵،۰۴» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۴۶» فرعی از «۴۵/۳۵» اصلی واقع در بخش «بخش ۱۱ حوزه ثبت ملک الشتر (سلسله)» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خسرو احمدی»
- تقاضای «مرداد نورالهی» فرزند «صید آقا» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۲۰۹۸،۱۶» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۸۴» فرعی از «۴۳/۶۶» اصلی واقع در بخش «بخش ۱۱ حوزه ثبت ملک الشتر (سلسله)» خروجی از مالکیت مالک اولیه «حیدر آقا نورالهی»
- تقاضای «مرداد نورالهی» فرزند «صید آقا» نسبت به «شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۴۲۶۱،۰۴» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۷۶» فرعی از «۴۴/۴۸» اصلی واقع در بخش «بخش ۱۱ حوزه ثبت ملک الشتر (سلسله)» خروجی از مالکیت مالک اولیه «حسن خسروی»
- تقاضای «مهری و مصطفی و مهین و مرتضی مرادی و سجاد مرادی گرکان» فرزند «پایلی مراد» نسبت به «شش‌دانگ مشاع از یک باب عمارت مسکونی» بمساحت «۱۰۸» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۹۸۳» فرعی از «۹۱» اصلی واقع در بخش «بخش ۱۱ حوزه ثبت ملک الشتر (سلسله)» خروجی از مالکیت مالک اولیه «مهری و مصطفی و مهین و مرتضی مرادی و سجاد مرادی»

شناسه : ۲۱۵۵۱۸۱

حیدر امراتی
رییس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان الشتر ۶۷۴